

den nuværende Bektatning i Kommunen. Nu er Reglen — man fige derom, hvad man vil. — den, at det er Personerne, som bo i Kommunen, der rammes efter hele deres Indtægt; der tages kun Hensyn til det personlige Ophold. Derimod vil man her bryde med dette Princip og indføre et nyt, hvorefter der skal tages væsentligt Hensyn til en anden Faktor, nemlig Personernes Eiendoms-gjenstande og det Sted, hvor disse ligge. Man vil paa en Maade gennemføre, at det er Tingene eller Eiendommene, der ligesom ere statfkyldige til den Kommune, indenfor hvis Grændser de ligge. Jeg bestrider ikke den delvise Rigtighed af dette Princip, men det forekommer mig, at naar man i den Grad vil bryde med det Princip, som hidtil har været gjennemgaaende i vore Bektatningsforhold, og gaa over til et nyt, vil det blive nødvendigt at gjennemarbejde hele Sagen noget omhyggeligt, end hidtil er fket, og navnlig fket i det foreliggende Lovforslag. Jeg tilskriver det nemlig den Omstændighed, at man her i saa høj Grad bryder med det hidtil gjældende Hovedprincip, at der i Forslaget, som det foreligger, er fremkommet dels Huller, dels Urigtigheder og dels navnlig efter min Mening en betydelig Uklarhed paa flere Punkter. Jeg sagde: der er Huller tilstede, og jeg skal tillade mig at paavise dette, idet jeg iøvrigt ved denne første Behandling skal ikke fordybe mig særdeles i Enkelthederne. Vrede Medlemmer ville saaledes ved at sammenholde §§ 1 og 2 med hinanden og navnlig ved at gennemlæse § 1 se, at man under det nye Princip kun vil inddrage dem, som ikke have fast Ophold i Kommunen eller ikke opholde sig der 4 Maanedes af Aaret. Altsaa Alled, som opholde sig i Kommunen eller dog opholde sig der 4 Maanedes af Aaret, rammes ikke ved Loven. Man vil maasse fige, at der med Hensyn til disse, der opholde sig i Kommunen, ikke er nogen Strid tilstede mellem det gamle og det nye Princip, da det følger ogsaa af det gamle Princip, at man maa betale Skat til Kommunen af Indtægten af de Eiendomme, som ligge i Kommunen, naar man opholde sig der; der bliver imidlertid det Tilfælde tilbage, at en Mand ikke har fast Ophold i Kommunen, men dog opholde

sig der 4 Maanedes af Aaret eller mere, i hvilket Tilfælde Loven ikke kommer til Anvendelse paa ham. Med andre Ord den Mand, som opholde sig noget over 4 Maanedes i Kommunen og der har fast Eiendom, vil efter de hidtil gjældende Regler komme til at betale Skat for $\frac{2}{3}$ af Aaret i den egentlige principale Opholdskommune, saaledes at Skatten beregnes af alle hans Indtægter, ogsaa af de faste Eiendomme, han har i den anden Kommune, hvor han opholde sig 4 Maanedes, medens han i denne sidste Kommune efter den nu gjældende Lovgivning, som ikke vilde blive forandret ved dette Lovforslag, vil komme til at betale Skat for $\frac{1}{3}$ af Aaret, ligeledes beregnet af samtlige hans Indtægter, ogsaa af hans faste Eiendomme i Kommunen, hvorimod den følgerigtige Gjennemførelse af Lovforslagets Princip maatte være den, at han skulde betale en Skat af $\frac{2}{3}$ af de Indtægter, som han har haft af disse faste Eiendomme i Kommunen og desuden en Portion af den ene Trediedel, svarende til den Del af Aaret, hvori han har opholdt sig der. Man har altsaa ikke gennemført Tanken fuldstændigt. Der er endvidere, som jeg sagde, indkommet ligefremme Urigtigheder. Det er jo vistnok utvivlsomt Meningen, at man ifkun vil have, at en Mand, der har Eiendomme i en anden Kommune end den, hvori han har personligt Ophold, skal betale Skat til hin anden Kommune af de Indtægter, som han har af de Eiendomme, som ligge i den; § 2 siger imidlertid noget ganske Andet. Jeg tvivler som sagt ikke om, hvad der har været de ærede Forslagsstilleres Mening, thi naar man læser § 3, som handler om Stiftelser, og dernæst den efterfølgende § 5, vinder det i høj Grad Bestyrkelse, at Meningen er den, at Vedkommende kun skal betale Skat i den Kommune, hvor hans faste Eiendomme ligge, af de Indtægter, som han har af disse Eiendomme; men saaledes som § 2 udtrykker sig, vil den formentlig ikke blot ikke være stemmende med de ærede Forslagsstilleres Mening, men føre til et ligefrem urigtigt, ubilligt og uretfærdigt Resultat. Endelig tror jeg, at der er nogen Uklarhed tilstede, idet man maa læse Paragrafferne igjennem flere Gange for egent-